Pregaria.cat

Entrada

Contemplació

Per pregaria.cat el dg., 15/12/2002 - 09:00

La pregària, la contemplació poden ajudar molt a l'equilibri personal, a l'interiorització i serenitat. Poden representar una bona teràpia. Però no és aquesta la seva identitat; mes aviat els bens que pot comportar són conseqüències positives d'una realitat que és molt altra.

La pregària cerca sobretot la "relació amb Déu". Intenta afavorir que Déu sigui Déu per a tu, per a nosaltres.

" Que Déu sigui Déu per a mi". I això que significa? En primer lloc significa que Déu no es vol imposar, no vol manar, no et vol sotmetre. Ell és oferiment, proposta a la teva llibertat, amor que truca. Déu no vol esclaus, estima als seus fills. Sense una recepció lliure per part teva no vol entrar.

En segon lloc quan parlem d'un Déu que vol ser Déu per a nosaltres, parlem del Déu Amor, Bondat, Pare - Mare, que estima, perdona, anima, conforta, entusiasme, suggereix, uneix i compren. El Déu de Jesús, no una mena de Superman fantàstic amb tots els despotismes per vestidura.

La pregària és una possibilitat per dir-li que des de la nostra llibertat , que és una cosa que Ell no té (la nostra s'entén) li obrim el cor, li demanen que s'hi trobi bé a la casa petita i malparada que som, que el considerem Amic, ja que Ell ens ha estimat primer, i que li confiem la nostra vida.

Quan has fet silenci, quan t'has posat a la seva presència, arriba el moment de reconèixer Qui és Ell, i així poder dir-li " Déu meu ". Ell que ja hi és , per dir-ho així, hi és com a reconegut per el teu cor, i esdevé Déu de persones, Déu de la teva persona, el teu Déu. I fixat quina meravella que per a cadascú és el seu, i és el de tots. En això també es mostra l'Amor, així amb majúscula.